

[Landbrugsministeren.]

Jeg skal dernæst tilføje, at det ingenlunde er saaledes, at vi fra vor Side kun vil være med til at yde Tilskud til Landbruget efter Trang. Det er ingenlunde rigtigt, det har vi vist ved Grundforbedringsloven. Vi har intet som helst imod at yde Tilskud til Opretholdelse af en Produktion, som man mener, det er nødvendigt at opretholde. Men ikke paa den Maade, at den Smørpris, som man mener, det er klogt at opretholde, skal betaales af Margarineafgiften, saa det bliver de fattige, der skal betale for at opretholde en uøkonomisk Produktion for Landbruget.

Saa skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Victor Larsen, at jeg tror ikke, der er en eneste her i Salen, der fik at vide, hvem der skal betale de Udgifter, som er nødvendige for at lempe den Ordning, han har foreslaaet, for den fattigste Del af Befolkningen — ikke en eneste her i Salen fik det at vide. Og det ærede Medlem maa nu ikke tro, at vi har saa særlig stor Tillid til, at han og hans Parti er villige til noget, der betyder noget, naar de ikke vil nævne det — navnlig fordi man jo hører Gang paa Gang, at de sociale Udgifter her i vort Land er alt for høje i Forvejen.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Det er underligt bestandigt at høre Venstres Medlemmer angribe Arbejdsløshedskasserne og Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Hele dette Spørgsmaal angriber man saa kraftigt. Det er jo Venstre selv, der har gennemført Arbejdsløshedskasselovgivningen. Det er Venstre selv, som erkendte, at man ikke længere kunde kræve, at Arbejderne alene skulde bære hele denne Byrde, uden at Samfundet traadte hjælpende til. Hvorfor har man saa forandret Stilling over for dette, naar man dog paa et tidligere Tidspunkt har erkendt, at Samfundet, som det er nu, slet indrettet, ikke kan skaffe Arbejde til alle — og det har man fra Venstres Side erkendt ved at give sig ind paa Arbejdsløshedskasseloven? Jeg forstaaer slet ikke, at Venstre her vil løbe fra sin egen Fortid. Den ligger jo kun saa kort Tid tilbage, at alle kan huske, hvilket Standpunkt det før har indtaget.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Til det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen, der nu sidst talte, og som sagde, at han ikke forstod Venstres Stilling, skal jeg sige, at det var jeg nok klar over efter den Tale. Men i en kort Bemærkning kan jeg jo ikke komme ind paa at forklare ham det, og det er maaske ogsaa unyttigt, for det er muligt, at han slet ikke kan forstaa det alligevel.

Den højtærede Landbrugsminister spurgte, om vi da vilde have, at man skulde sikre alle her i Landet en rimelig Fortjeneste. Jeg skal svare, at Landbruget vil have, at man stiller Landbruget akkurat lige med de øvrige Produktionsgrene her i Landet. Dem beskytter man mod Konkurrence udefra, saadan at de er i Stand til at producere til lønnende Priser, og det betinger ogsaa, at de, der arbejder i dem, er i Stand til at gennemtvinge en højere Løn. Det samme vilde selvfølgelig ogsaa være Tilfældet med Landbruget, hvis Landbruget var en god Forretning eller en rimelig Forretning, saadan at Udøverne af denne Virksomhed fik en rimelig Betaling. Saa vilde det være muligt, ja, det vilde endogsaa være let for dem, der arbejder i Landbruget, lige fra den selvstændige til Landarbejderen, at opnaa en højere Løn. Men det vil Regeringen altsaa ikke.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen var af den Opfattelse, at jeg ikke forstod det Spørgsmaal, jeg talte om. Men jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg har selv personlig, sammen med den Organisation, som jeg tilhører, været med til at gennemføre den Lov, som Venstre gav i sin Tid. En lille bitte Smule Begreb faar man om det fra det praktiske Livs Virksomhed, noget, som det ærede Medlem vist aldrig selv personlig har været med i.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 2

forkastedes med 69 Stemmer mod 22.

Ændringsforslag Nr. 1

forkastedes med 72 Stemmer mod 33.

§§ 1—5

vedtoges uden Afstemning.